

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2021r. wydanym w sprawie sygnatura akt XII GNc 198/21 z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. przeciwko E. Ż. o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi odrzucił zarzuty pozwanej E. Ż. od nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w dniu 10 maja 2021r.

W dniu 31 stycznia 2022r. zażalenie na powyższe postanowienie wniosła kurator ustanowiona dla pozwanej E. Ż.. Zaskarżyła on postanowienie Sądu pierwszej instancji w całości i sformułowała względem niego następujące zarzuty:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na wynik sprawy poprzez naruszenie art. 480² § 2 pkt 3 i § 3 k.p.c. w zakresie, w jakim z brzmienia tych przepisów wprost wynika, że termin do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wynosi miesiąc od daty doręczenia nakazu zapłaty, o czym pełnomocnik pozwanej został także pouczony wraz z doręzeniem mu nakazu zapłaty przez Sąd,

2. będącą konsekwencją wyżej wskazanych uchybień obrazę przepisów postępowania w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy w postaci art. 480³ § 3 k.p.c. w zakresie w jakim Sąd pierwszej instancji stwierdził, że zarzuty od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wniesione przez stronę pozwaną podlegają odrzuceniu.

Mając na względzie opisane powyżej zarzuty kurator pozwanej wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i nie odrzucanie zarzutów pozwanej od nakazu zapłaty względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Ponadto, kurator pozwanej wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej, które to koszty nie zostały w żadnej części pokryte.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione i skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Skarżąca wskazała, że Sąd pierwszej instancji błędnie przyjął, że zarzuty od nakazu zapłaty zostały wniesione po terminie. Stanowisko to jest w realiach niniejszej sprawy uzasadnione.

Należy podkreślić, że zmianie uległa regulacja zawarta w art. 480² k.p.c. w zakresie w jakim wskazuje ona na miesięczny termin do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym. Termin taki został określony w art. 480² § 2 pkt 3 k.p.c. W świetle tego przepisu termin na wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wynosi miesiąc od dnia jego doręczenia - w przypadku nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym, gdy doręczenie nakazu pozwanemu ma mieć miejsce na terytorium Unii Europejskiej. Należy zastrzec, że w przeciwieństwie do regulacji przyjętej w punkcie 1 i 2 przywołanego przepisu ustawodawca nie zróżnicował terminu na wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty w zależności od tego, czy jego doręczenie ma nastąpić w kraju (pkt 1) bądź poza granicami kraju na terytorium Unii Europejskiej (pkt 2). Uprawniona jest zatem konstatacja, że w przypadku nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym termin na wniesienie zarzutów wynosi miesiąc - w sytuacji, gdy jego doręczenie ma nastąpić na terytorium UE (w tym także na terenie Polski).

Teza ta jest zgodna z wolą ustawodawcy, który w celu implementacji do porządku krajowego rozwiązań mających na celu ochronę interesów konsumenta zdecydował się m.in. na wydłużenie terminów na wniesienie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Zmiana ta dotyczy przy tym wszystkich pozwanych, a nie tylko tych którym przysługuje status konsumenta w rozumieniu art. 22⁽¹⁾ k.c. Należy w tym miejscu zacytować fragment uzasadnienia do projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw na podstawie którego ta zmiana została dokonana (Druk Sejmowy nr 1222, s. 8 -9): „ Projekt nie ogranicza wydłużenia terminu do wniesienia zarzutów dla pozwanych, wobec których doręczenie nakazu zapłaty będzie miało miejsce na terytorium

Unii Europejskiej, jedynie do zobowiązanych konsumentów, o których mowa powyżej, m.in. z uwagi na mogące się pojawić w związku z tak ograniczonym kręgiem podmiotowym praktyczne problemy przy stosowaniu przepisu. Należy zauważyć, że mimo wprowadzenia przepisów mających zagwarantować prawidłową identyfikację pozwanego w postępowaniu nakazowym z weksla jako konsumenta już na etapie wydawania nakazu nie da się całkowicie wykluczyć sytuacji, w której sąd dopiero na etapie postępowania następującym po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym poweźmie informację o tym, że pozwany jest konsumentem bądź tym konsumentem nie jest. Powyższe natomiast wpływałoby na termin do wniesienia zarzutów albo spełnienia świadczenia (dwa tygodnie bądź miesiąc) i wymagałoby podejmowania przez sąd ewentualnych działań korygujących treść nakazu zapłaty. Wobec tego zasadne jest wydłużenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym dla wszystkich pozwanych.”

Słuszne jest zatem stanowisko skarżącego, że termin na wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wynosi obecnie miesiąc. W ocenie Sądu Okręgowego należy jednak podkreślić, że wskazana powyżej zmiana została dokonana ustawą z dnia 11 sierpnia 2021r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U 2021, poz. 1655). Zgodnie z art. 8 ust. 2 cytowanej ustawy przepisy dotychczasowe stosuje się do nakazów zapłaty wydanych przed dniem jej wejścia w życie. Ustawa ta weszła w życie w dniu 24 września 2021r.

Nakaz zapłaty został wydany przez Sąd pierwszej instancji w dniu 10 maja 2021r. Został on zatem wydany przed dniem wejścia w życie ustawy przywołanej powyżej i powinien mieć do niego zastosowanie termin na wniesienie zarzutów obowiązujący wcześniej, czyli termin dwutygodniowy.

Rzecz jednak w tym, że Sąd pierwszej instancji doręczając nakaz zapłaty skarżącemu zastosował już nowy druk pouczenia wyraźnie wskazując, że termin na wniesienie zarzutów wynosi miesiąc (k. 52). Wnosząc zarzuty pozwana zastosowała się do pouczenia Sądu. Wniosła zarzuty w terminie miesiąca od dnia doręczenia nakazu zapłaty. Wnosząc zarzuty w tym terminie działała ona w zaufaniu do prawidłowości pouczenia Sądu i nie może być obciążona jego uchybieniem – zastosowaniem pouczenia właściwego nowym przepisom w odniesieniu do nakazu zapłaty wydanego przed dniem wejścia w życie nowelizacji. W realiach sprawy niniejszej błędne było zatem odrzucenie zarzutów od nakazu zapłaty na podstawie art. 480³ § 3 k.p.c. jako wniesionych po terminie. Zostały one bowiem wniesione w terminie określonym w pouczeniu Sądu. Bez znaczenia dla tej oceny jest to, że w imieniu pozwanej działał kurator będący adwokatem. W ocenie Sądu Okręgowego należy zauważyć, że sam fakt, że osoba wnosząca zarzuty od nakazu zapłaty jest osobą wykonującą zawód prawniczy nie powinno jej pozbawiać ochrony wynikającej z zastosowania się do błędnego pouczenia Sądu. Każda osoba, która stosuje się do pouczenia Sądu działa bowiem w zaufaniu do tego, że jest ono prawidłowe i nie powinna ponosić negatywnych konsekwencji zastosowania się do oczywiście błędnego pouczenia.

Mając powyższe na uwadze i uwzględniając treść art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 505^{13a} Sąd Okręgowy w Łodzi uchylił zaskarżone postanowienie. Konsekwencją powyższego jest konieczność nadania przez Sąd Rejonowy dalszego biegu zarzutom wniesionym przez pozwaną. Odnosząc się do wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, to stosownie do treści art. 108 § 2 k.p.c. rozstrzygnięcie w tym przedmiocie winien podjąć Sąd pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

SSO Wiktor P. Matysiak

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- a.) Pełnomocnikowi powoda za pośrednictwem portalu informacyjnego,
- b.) Kurator pozwanej za pośrednictwem poczty pouczając ją, że niniejsze postanowienie nie podlega zaskarżeniu